

τησον καὶ ἀποκρίνομαι ἢ ἐρωτῶ, τοῦτο δὲ ποιεῖ θαρρῶν ταῖς ἀποδείξεσιν. ὁ δὲ οἰόμενος, ὅτι ὁ ἐρωτῶν κρείττων ἐστὶ τοῦ ἐρωτωμένου προτρέχει εἰς τὸ ἐρωτῆσαι, οὐκ εἰδώς, ὅτι ὁ μὲν ἐρωτώμενος εἰ καὶ ἀγνοήσῃ συγγνώμης τυγχάνει ὡς ἂν τοῦ ἐρωτῶντος μὴ διαστελλομένου εἰκὸς τὰς ὁμωνυμίας ἢ τί τοιοῦτον. ὁ δὲ ἐρωτῶν καὶ πταίων ἀσύγνωστός ἐστιν· εἴ γε τὰ οἰκεῖα προενέγκειν οὐ δύναται. ἀμέλει καὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Πῶλος κακῶς ἐρωτᾷ· τὸν γὰρ Σωκράτην κελεύει ἀποκρίνασθαι, τίς ἢ ῥητορική· καίτοι ὁ Σωκράτης οὐ ῥητορικὴν ἐπαγγέλλεται· ὅμως ὁ Σωκράτης φιλοσόφως ἀποκρίνεται· ἐπειδὴ γὰρ τὸ τί καὶ ἐπὶ γένους λαμβάνεται, ὡς ὅταν εἴπωμεν, τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, τὸ ζῶον μόνον θέλοντες ἀκοῦσαι, καὶ ἐπὶ ὀρισμοῦ δέ, ὡς ὅταν μετὰ τοῦ γένους καὶ τὰς διαφορὰς θελήσωμεν ἀκοῦσαι οἷον ζῶον λογικὸν θνητόν· λέγει οὖν αὐτῶ, ὅτι ἐστὶν ὁ ἐρωτᾷς με, πότερον ἵνα ἀποκριθῶ σοι, ὅτι τέχνη ἐστὶν ἢ ὅτι τέχνη τοιάδε· ὅτι δὲ ἢ μὲν τις αὐτῆς ἐστὶ τέχνη, ἢ δὲ ἐμπειρία, καὶ ὅτι καὶ αὕτη ἢ ἐμπειρία δύναται καὶ τέχνη εἶναι καὶ οὐκ ἐστὶν, ἐν ἄλλῃ θεωρίᾳ μαθησόμεθα.

p. 461c. ἴσως τῆς ὁμολογίας.

μὴ θέλων ἦταν ὁμολογήσαι τὸ ἴσως λέγει ὡς ἀμφιβάλλων 5 καὶ λέγων, ὅτι ἴσως ἐκ ταύτης τῆς ὁμολογίας ἐναντίον τι συνέβη καὶ πάλιν ἐναντίον τι φησὶν σμικρύνων τοὺς λόγους καὶ μηδὲν αὐτοὺς οἰόμενος εἶναι· τοῦτο δὲ γέγονεν, ἐπειδὴ ἐκακούρησας ἀγαθῶν τοιαῦτα ῥήματα· τίς γὰρ οὐκ αἰσχύνεται λέγων, ὅτι δίκαια οὐκ ἐπίσταμαι; παθῶν τοῦτο Γοργίας συγκατέθετο· ἀγροικία οὖν ἐστὶν εἰς τοῦτο φέρειν τοὺς λόγους.

p. 461c. ὦ κάλλιστε Πῶλε.

κάλλιστον αὐτὸν εἶπεν, ἐπειδὴ τὸ κάλλει τῆς ιδέας χαίρει 6 τὰ πάρισα καὶ ὁμοιοκατάληκτα ἀγαπῶν.

p. 461d. ἐὰν καθέρξης.

ὥσπερ θηρίον ἀποκλείων τὴν μακρολογίαν καὶ θεατρικὴν 7 ἐπίδειξιν.

1 mg. ση. τί λέγει

7 οὗτος inser. M^c 12 ὁ supr. lin. add. M^c